

Německo, povinnosti, vyplývající z čl. 28 odst. 1 druhé věty směrnice, zajistit „úplnou nezávislost“ orgánů dozoru. Bez ohledu na rozdíly mezi právním, odborným a služebním dohledem, představovaly všechny tyto druhy dozoru porušení nezávislosti vyžadované touto směrnicí.

Z teleologického pohledu považoval zákonodárce Společenství úplnou nezávislost za nezbytnou, aby byly účinně splněny funkce přidělené orgánu dozoru podle článku 28 směrnice. Koncepce „úplné nezávislosti“ vyplývá dále rovněž z historie vzniku tohoto právního předpisu. Rovněž systematicky odpovídá požadavek „úplné nezávislosti“ vnitrostátních orgánů dohledu současnému stavu právních předpisů Společenství v oblasti ochrany údajů. Krom toho článek 8 Charty základních práv Evropské unie vyžaduje, aby dodržování předpisů o ochraně osobních údajů „podléhalo kontrole nezávislého orgánu“.

Koncepce relativní nezávislosti, tedy nezávislosti orgánu dozoru pouze na samotném kontrolovaném, kterou zastává Spolková republika Německo, nelze dát do souladu s jednoznačným, souhrnným zněním směrnice, která vyžaduje „úplnou nezávislost“. Navíc by takový výklad zbavil zcela čl. 28 odst. 1 účinnosti. Je třeba rovněž odmítnout argument, že článek 95 ES jako rozhodný právní základ směrnice, jakož i zásada subsidiarity a proporcionality umožňují omezující výklad požadavku „úplné nezávislosti“. Soudní dvůr již rozhodl, že směrnice byla přijata v souladu s pravomocemi a že zakazuje omezující výklad svých ustanovení v případě skutkových okolností, které nemají hospodářský charakter. Krom toho právní předpis nepřekračuje míru, která je nezbytná pro dosažení cílů, které sleduje směrnice v souladu s článkem 95 ES a zásadou subsidiarity.

(¹) Úř. věst. L 281, s. 31; Zvl. vyd. 13/15, s. 355.

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. listopadu 2007 Komisí Evropských společenství proti rozsudku Soudu prvního stupně vydanému dne 12. září 2007 ve věci T-348/03, Koninklijke Friesland Foods NV (dříve Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV) v. Komise Evropských společenství

(Věc C-519/07 P)

(2008/C 37/11)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Komise Evropských společenství (zástupci: H. van Vliet a S. Noë, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Koninklijke Friesland Foods NV, dříve Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

- zrušit napadený rozsudek, zamítnout žalobu na zrušení rozhodnutí (¹) a uložit Koninklijke Foods NV (KFF) náhradu nákladů řízení prvního stupně a tohoto řízení o kasačním opravném prostředku;
- podpůrně, zrušit napadený rozsudek v rozsahu, v němž hospodářským subjektům jiným než Koninklijke Friesland NV, které ke dni 11. července 2001 u nizozemských daňových orgánů již podaly žádost o použití dotčeného režimu podpor, přiznává práva, a zamítnout žalobu na zrušení rozhodnutí v rozsahu, v němž přiznává práva hospodářským subjektům jiným než KFF, které ke dni 11. července 2001 u nizozemských daňových orgánů již podaly žádost o použití dotčeného režimu podpor.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise má za to, že Soud porušil právo Společenství tím, že:

- i) určil, že KFF má aktivní legitimaci, jelikož kdyby bylo její žalobě vyhověno, mohla by uplatnit u nizozemských orgánů určité nároky v souvislosti s režimem CFA (napadený rozsudek, body 58 až 73);
- ii) určil, že KFF je rozhodnutím přímo a individuálně dotčena (napadený rozsudek, body 93 až 101);
- iii) zrušil rozhodnutí na základě skutečností, které Komisi nebyly známy a které ji v okamžiku přijetí rozhodnutí ani nemusely být známy, totiž konkrétní situaci KFF (napadený rozsudek, zejména body 141 až 143);
- iv) část 1: považoval argument, který byl pro uvážení Soudu významný, zjevně nesprávně za nesporný, a tedy za prokázaný (Soud vycházel neprávem z toho, že Komise nezpochybnila, že žalobkyně přijala účetní opatření, jakož i finanční a hospodářská rozhodnutí, která nemohla být ve lhůtě patnácti měsíců změněna, napadený rozsudek, bod 137);

část 2: určil, že podnik, který podal žádost pouze proto, aby mohl uplatnit režim podpory, se může odvolávat na legitimní očekávání (napadený rozsudek, zejména body 125 až 140);
- v) určil, že KFF se může právem odvolat na zásadu rovnosti (napadený rozsudek, body 149 až 150);

vi) podpůrně, zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž přiznává práva hospodářským subjektům jiným než KFF (napadený rozsudek, výrok, bod 1).

(¹) Rozhodnutí Komise 2003/515/ES ze dne 17. února 2003 o státní podpoře, kterou uplatňuje Nizozemsko ve prospěch mezinárodních finančních aktivit (Úř. věst. L 180, s. 52).

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2007 – Komise Evropských společenství v. Nizozemské království

(Věc C-521/07)

(2008/C 37/12)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Komise Evropských společenství (zástupci: P. van Nuffel a R. Lyal)

Žalovaný: Nizozemské království

Návrhová žádání Komise:

— určit, že Nizozemské království tím, že neosvobodilo dividendy vyplácené společností se sídlem v Norsku nebo na Islandu od srážky daně z dividend za stejných podmínek jako v případě dividend vyplácených nizozemským společností, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 40 Dohody o EHP;

— uložit Nizozemskému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle nizozemských daňových právních předpisů není provedena srážka daně z dividend, pokud nizozemská společnost vyplatí dividendy jiné společnosti se sídlem v Nizozemsku, která má alespoň 5 % podílů na společnosti, která vyplácí dividendy. Naproti tomu je srážka daně z dividend provedena, pokud společnost, která obdrží dividendy, má sídlo v Norsku nebo na Islandu, ledaže společnost, která obdrží dividendy, má alespoň 25 % (Norsko) nebo 10 % (Island) podílů na nizozemské společnosti, která vyplácí dividendy.

Komise má za to, že nizozemská daňová právní úprava tak zakládá nerovné zacházení mezi společnostmi, které mají sídlo v Norsku nebo na Islandu a těmi, které mají sídlo v Nizozemsku. To představuje omezení volného pohybu kapitálu mezi Nizozemskem a Norskem, jakož i Islandem, které porušuje článek 40

Dohody o Evropském hospodářském prostoru (Dohoda o EHP) (¹) o volném pohybu kapitálu, tedy ustanovení, které je v podstatě totožné s článkem 56 ES. Postavení norských a islandských společností, které mají podíl na kapitálu nizozemské společnosti, je totiž objektivně srovnatelné s nizozemskou společností se stejným podílem. Nizozemská právní úprava není odůvodněná. Členské státy sice mohou přijmout opatření, aby zabránily zneužití, avšak tato opatření musí být přiměřená s ohledem na zamýšlený cíl, čemuž však v projednávaném případě nebylo.

(¹) Úř. věst. L 1, 3.1.1994; Zvl. vyd. 11/52, s. 3.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Düsseldorf (Německo) dne 22. listopadu 2007 – Dinter GmbH v. Hauptzollamt Düsseldorf

(Věc C-522/07)

(2008/C 37/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Žalobce: Dinter GmbH

Žalovaný: Hauptzollamt Düsseldorf

Předběžné otázky

- 1) Je třeba chápat doplňkovou poznámku 5 písm. b) ke kapitole 20 kombinované nomenklatury (¹) v tom smyslu, že pojmem ovocné šťávy s přídavkem cukru jsou míněny rovněž ovocné šťávy, do kterých nebyl ve skutečnosti přidán cukr, avšak jejich obsah přídavku cukru byl matematicky vypočten podle doplňkové poznámky 5 písm. b) ke kapitole 20 kombinované nomenklatury?
- 2) Je třeba chápat doplňkovou poznámku 5 písm. b) ke kapitole 20 kombinované nomenklatury v tom smyslu, že v ní uvedený pojem „ovocné šťávy v přírodním stavu“ blíže vysvětlený slovním spojením „získané z ovoce nebo zředěním koncentrované šťávy“, se avšak ve skutečnosti použije na všechny druhy ovocných šťáv (nekvašené a bez přídavku alkoholu) ve stavu, ve kterém jsou předkládány ke kontrole?